

De beste schippers lijden breuk in de stroming van mijn gedachten.

Wat ik wil dat je doet is dus het volgende;

v-e-r-t-r-a-a-g

Ik snap heus wel dat je je niet graag laat vertellen wat te doen.

Waarschijnlijk zit je gewoon achter je computer en wil je even snel een (leuk) verhaal lezen.

Ogen of leesbril op scherp, klaar voor de jacht op de clou.

Toch,

v-e-r-t-r-a-a-g

Leef even in het nu.

Ik wil dat je dit verhaal proeft.

Onzin? Misschien. Waarschijnlijk.

Trek vooral je meest zure gezicht maar noem me geen bogt voor je me geproefd hebt.

Neem elke zin tot je.

Ruik er aan, en als ik je een hint mag geven, stel je de geur van angst voor.

Ruik eraan en hang desnoods achteraf een toiletblokje aan je scherm.

Laat het verhaal langzaam rollen in je hoofd.

Zitten er klonten in, sorry, maar spuug ze pas uit nadat je de laatste zin gelezen hebt.

Ik wil graag dat je vijf seconden stevig je ogen toeknijpt of net zolang tot je lichtflitsen voorbij ziet schieten.

Vijf seconden maar, wees niet bang, niemand zal je zien.

1-2-3-4-5

Gedaan?

Het gevoel dat je nu op/achter je ogen voelt is gelijk aan wat ik voel terwijl ik hier mijn tranen sta te bedwingen.

Kun je je de laatste keer nog herinneren dat je vernederd, gekleineerd werd?

Ik wil niks oprakelen of zeggen dat *dit* net zo erg is, maar hoe onzinnig of bizar dit verhaal ook lijkt het gevoel erin is echt.

Mijn gedachten wegen te zwaar voor mijn lichaam om zich te verzetten, gewoon weg te lopen.

Ik wil nog graag dat je je kaken stevig op elkaar zet, je hoeft niet zover te gaan dat de kramp je bezoekt maar nu weet je wat ik ongeveer voel terwijl ik *dit* onrecht probeer te verbijten.

Zes kraal, ja letterlijk kraalogen kijken me strak aan.
Wanneer pluizig kwaad wordt haperen de hersens.

Oké, nog één verzoek;
ik wil graag dat je zacht op de binnenzijde van je wang bijt,
dit is in het klein wat voel, hard bijtend om het niet uit te schreeuwen.
De smaak van bloed.

Drie op het eerste gezicht onschuldige, knuffels?

De linker die zich zelf voorgesteld heeft als Aart Luiard staat met zijn armen strak over elkaar. Stoer.

De middelste, volgens eigen zeggen Loes Poes houdt haar poot geheven en heeft haar nagels uitstaan.

De rechter, misschien wel de gevaarlijkste slaat haar voorpoten tegen elkaar, alsof ze haar 'vuisten' vast opwarmt, klaar om uit te halen is Bill krokodil.

Zweetdruppels vormen zich op mijn voorhoofd als ze roepen:

Wat is je naam?

Wat is jou naam?

Kom op, je naam!

Je naam?

Nááámm!!

Onzekerheid en angst, een verlamme combinate en echt ik gun iedereen zijn eureka moment maar ik kan er niet opkomen, en sta hier met een bek vol kroos.

Uitspugen mag.

